

Bijlage 3. Behandeling van de adviezen, opmerkingen en bezwaren bij het ministerieel besluit tot definitieve opheffing van de bescherming als dorpsgezicht van het boerenhuis met de beuk en met de onmiddellijke omgeving in Dilbeek (Sint-Ulriks-Kapelle)

Provincie: Vlaams-Brabant

Gemeente: Dilbeek, 3de afdeling, sectie A

Objectnummers: 4.02/23016/103.1 en
4.02/23016/113.1

-

Dossinummer: 4.001/23016/108.1

Omschrijving:

Het boerenhuis met de beuk en de onmiddellijke omgeving, Assestraat 48

Mij bekend om gevoegd te worden bij het besluit van heden:

Brussel, 01/11/23

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door: Matthias Diependaele (Si)
Getekend op: 2023-11-01 14:09:15 +01:0
Reden: Ik keur dit document goed

Matthias DIEPENDAELE

1. Advies uitgebracht voorafgaand aan de voorlopige opheffing

1.1. Advies uitgebracht door de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE)

Het advies werd gevraagd op 16 maart 2023.

De VCOE bracht op 14 april 2023 een voorwaardelijk gunstig advies uit over de opheffing van het onroerend goed. Het advies maakt integraal deel uit van het opheffingsdossier.

Behandeling van het advies:

De commissie geeft alvorens in te gaan op het opheffingsvoorstel een algemene beoordeling van de opheffingsvoorstellen volgend uit het pilootproject 'Aangetaste en verdwenen beschermingen (2020-2021)', waar voorliggend dossier deel van uitmaakt. De aandachtspunten hebben geen impact op dit dossier.

De commissie merkt op dat de meeste dossiers betrekking hebben op onroerend erfgoed dat al op moment van bescherming in een problematische toestand verkeerde. De erfgoedwaarden waren ernstig bedreigd door een precaire bouwfysische staat, al dan niet in combinatie met ongunstige ruimtelijke ontwikkelingen in de omgeving. De bescherming was telkens bedoeld om teloorgang tegen te gaan en beheersmaatregelen te treffen met oog op instandhouding en herstel.

Vandaag moet vastgesteld worden dat de doelstelling van deze beschermingen faalde. Ondanks het beschermde statuut bleven noodzakelijke instandhoudings- en restauratiewerken uit met verval of sloop van het erfgoed tot gevolg, soms al tijdens of kort na de beschermingsprocedure. In de meeste gevallen rest er op heden geen erfgoedwaarde meer zodat lang na de feitelijke teloorgang overgegaan moet worden tot een administratieve conclusie.

Het is ten eerste te betreuren dat in het verleden niet beter geanticipeerd werd op de gekende behouds- en beheersproblematiek. Zoals benadrukt heeft het vastleggen van een bescherming slechts zin als er voldoende garanties zijn dat de erfgoedwaarden op termijn bewaard en, indien nodig, hersteld kunnen worden. Eventuele knelpunten inzake behoud dienen van bij aanvang vertaald te (kunnen) worden in een realistisch toekomstgericht beheer dat desgevallend ook te handhaven valt. De historiek van voorliggende dossiers getuigt niet van dergelijke proactieve aanpak. Zo werden werken die op korte termijn noodzakelijk waren om de erfgoedwaarden te vrijwaren, niet of onvoldoende afgedwongen waardoor in enkele gevallen sloop zelfs onvermijdelijk werd. Hoewel een toestandsverbetering in principe niet afdwingbaar is, ontbrak het bij bescherming ook aan garanties op de nodige herwaardering via restauratieve ingrepen. De commissie vindt het zeer jammer dat deze beschermingen hun doel dus voorbijschoten.

Uit het pakket blijkt nogmaals dat een gepast beheer moeilijk te realiseren valt zonder een draagvlak voor de bescherming. De creatie van draagvlak en het aansporen van betrokkenen om hun verantwoordelijkheid te nemen is des te belangrijker wanneer een bescherming ingezet wordt om bedreigd erfgoed te vrijwaren. Bij meerdere gevallen stelt zich de vraag in hoeverre eigenaars goed op de hoogte waren van de bijhorende verplichtingen. Opvallend is de casus van de schuur in Kasterlee waar de bescherming geïnitieerd werd op vraag van de eigenaar, die vervolgens naliet dringende onderhoudswerken uit te voeren en nog tijdens de beschermingsprocedure al deklassering vroeg.

De commissie benadrukt het belang in te zetten op draagvlak bij betrokkenen en eigenaars. Het is cruciaal om eigenaars van bij aanvang te informeren, te sensibiliseren en voldoende te begeleiden bij hun beheerstaken.

De commissie merkt op dat in enkele dossiers het lange administratieve aanslepen van beheersplanning resulteerde in voortschrijdende en uiteindelijk onherroepelijke aantasting. Na bescherming slaagde men er niet in om een akkoord te bereiken over de aanpak of financiering van restauratie. In de tussentijd bleef prioritaire consolidatie uit en kon de bouwfysische aftakeling van het erfgoed zich gewoon voortzetten, tot op een punt dat er nog weinig slaagkans was op herstel.

Dergelijke voorbeelden tonen aan dat dringende consolidatie van bedreigd beschermd erfgoed vooraf dient te gaan aan maatregelen die meer onderzoek en afstemming vragen, zoals restauratie en/of herbestemming. Het uitwerken van een duurzame en goed afgewogen oplossing vraagt namelijk tijd, terwijl (bouw)fysisch verval zeer snel kan gaan en veelal onomkeerbaar is. De mogelijkheid van restauratie neemt niet weg dat het uitvoeren van dringende consolidatiewerken te allen tijde verplicht blijft.

In hetzelfde verband meent de commissie dat de lopende evaluatie van het beschermde bestand niet alleen aangegrepen moet worden om definitief 'verloren' beschermingen op orde te stellen. Het brengt ook die beschermingen in beeld waarvan de erfgoedwaarden nog voldoende bewaard maar bedreigd zijn. De commissie vraagt prioritair consolidatie- en instandhoudingsmaatregelen te treffen voor 'bedreigd' beschermd erfgoed, en hierover publiek goed te communiceren.

Antwoord: Het agentschap Onroerend Erfgoed werkt in 2022-2023 aan een doelgerichte handhaving voor onroerend erfgoed en voert een analyse uit om bedreigd beschermd erfgoed in Vlaanderen in kaart te brengen. Op basis van de eigen databanken Onroerend Erfgoed werd reeds nagegaan voor welke beschermde monumenten in de voorbije tien jaar geen toelatingen of aanvragen werden aangevraagd. Dit kan immers een indicatie zijn voor een mogelijke verwaarlozingsproblematiek. Voor ongeveer 2.000 beschermde monumenten bleek geen toelatings- of premie-aanvraag beschikbaar. Deze lijst wordt tegen het najaar 2023 verder verfijnd in functie van een efficiënte, effectieve en proactieve handhaving. Samen met de Afdeling Handhaving van het Departement Omgeving werd bijkomend een studie opgestart over het ontwikkelen van een methodologie voor proactieve handhaving onroerend erfgoed die eveneens dit najaar wordt opgeleverd.

Tot slot wijst de commissie er opnieuw op dat de registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan noodgedwongen beperkt blijft. Het is in dat opzicht wel positief dat de documentatiebijlages van de dossiers extra foto's, kaartenmateriaal en eventueel opmetingsplannen bevatten.

De commissie suggereert deze documentatie integraal publiek beschikbaar te stellen via de beschermingsdatabank of de wetenschappelijke inventaris. Dit zou bijdragen tot de transparantie van het beschermingsbeleid. Bijkomend vraagt de commissie op het actueel beeldmateriaal steeds aan te duiden waar zich het verdwenen erfgoed bevond, om een vergelijking met historisch beeldmateriaal mogelijk te maken.

Antwoord: Van de opheffingsdossiers worden de ministeriële besluiten en bijlages bij het besluit na voorlopige opheffing publiek beschikbaar gesteld. Het inhoudelijk dossier met bijlages is enkel raadpleegbaar voor aangemelde gebruikers, maar kan te allen tijde opgevraagd worden bij het agentschap Onroerend Erfgoed. Voor dit dossier zijn de historische foto's online beschikbaar op [ID39062](#). De gebruikte kaarten zijn eenvoudig [online](#) raadpleegbaar en de afbakening van de bescherming via het [geoportaal](#) van Onroerend Erfgoed. De bijschriften in bijlage 2. Fotoregistratie zijn duidelijk over de plaats waar het verdwenen erfgoed zich bevond.

Het agentschap zet deze legislatuur in op een proactieve en klantgerichte overheid, waarbij het vlot toegankelijk en digitaal beschikbaar stellen van eigen archief en documentatie een

speerpunt vormt. De administratie werkte al enkele jaren aan een vlottere toegang tot haar historisch archief en het publiek beschikbaar stellen van eigen archieffoto's via de Beeldbank Onroerend Erfgoed en de Inventaris Onroerend Erfgoed. De resultaten van deze inspanningen worden stilaan zichtbaar. Omwille van privacy-redenen en auteursrechten voor het extern geraadpleegd plan- en archiefmateriaal kunnen de documentatiebijlages echter niet zonder meer publiek beschikbaar worden gesteld. Deze kunnen wel te allen tijde geraadpleegd worden via de procedure van openbaarheid van bestuur. De meeste eigen archieffoto's zijn reeds publiek raadpleegbaar via de eigen toepassingen. Het geraadpleegde historisch kaartenmateriaal maakt veelal deel uit van gemakkelijk publiek raadpleegbare bronnen. De bijschriften onder de foto's in de fotoregistratie als bijlage bij het besluit zijn voldoende duidelijk over de exacte locatie van het verdwenen erfgoed.

De commissie vraagt volgende aandachtspunten mee te nemen in de lopende evaluatie en optimalisering van het beschermingsbeleid:

Bij bescherming moeten er steeds voldoende garanties zijn dat erfgoedwaarden op termijn bewaard en, indien nodig, hersteld kunnen worden. Het is daarbij belangrijk in te zetten op draagvlak alsook het informeren, sensibiliseren en begeleiden van eigenaars.

Antwoord: De administratie neemt akte van de algemene aandachtspunten (m.b.t. het inzetten op draagvlak alsook het informeren, sensibiliseren en begeleiden van eigenaars) die de commissie formuleert en zal deze meenemen in de lopende evaluatie en optimalisering van het beschermingsbeleid.

De lopende evaluatie moet ook aangegrepen worden om die beschermingen te detecteren waar de erfgoedwaarden nog voldoende bewaard maar bedreigd zijn. De commissie vraagt prioritair consolidatie- en instandhoudingsmaatregelen te treffen voor dit 'bedreigd' erfgoed.

Antwoord: Het agentschap Onroerend Erfgoed werkt samen met de Afdeling Handhaving van het Departement Omgeving aan een methodologie voor proactieve handhaving onroerend erfgoed en brengt hiertoe het bedreigd beschermd erfgoed in Vlaanderen in kaart. In 2022-2023 voerde de administratie een analyse uit om op basis van de eigen databanken Onroerend Erfgoed na te gaan voor welke beschermde monumenten in de voorbije tien jaar geen toelatingen of aanvragen werden aangevraagd. Dit kan immers een indicatie zijn voor een mogelijke verwaarlozingsproblematiek.

Wanneer aan beschermingsplichten wordt verzaakt, is het noodzakelijk in te zetten op gerichte en doortastende handhaving. De commissie vraagt in de opheffingsbesluiten consequent te verwijzen naar het (gebrek aan) handhavingstraject. Daarnaast benadrukt de commissie dat in publieke communicatie over opheffingsvoorstellen altijd duidelijk gesteld moet worden dat verwaarlozing of aantasting door onvergunde werken of sloop geen aanleiding kan vormen tot opheffing.

Antwoord: Voor zover bekend worden de gegevens over het handhavingstraject opgenomen in het inhoudelijk dossier. De beschikbare gegevens in het archief Onroerend Erfgoed, waar mogelijk aangevuld met de gegevens uit het archief van de betrokken gemeente, laten in voorliggende dossiers niet toe in het besluit consequent te verwijzen naar en/of uitspraak te doen over het handhavingstraject. Enkel de relevante gegevens en rechtsfeiten over eventuele handhaving en/of gerechtelijke opvolging zijn voor zover gekend ook opgenomen in het ministerieel besluit.

Onder punt zeven merkt de VCOE op: *Bij het boerenhuis met beuk en onmiddellijke omgeving in Dilbeek is onduidelijk waarom herstel uitbleef, maar ook hier leidde de slechte staat op enkele jaren tijd tot vergunde kap en sloop.*

Weerlegging: het inhoudelijk dossier is duidelijk over het beheertraject dat gevoerd werd. Het geraadpleegde beschermings- en beheerarchief van Onroerend Erfgoed noch het bouwarchief van de gemeente Dilbeek bevat verdere informatie zoals vergaderverslagen of PV's. Uit het dossier blijkt dat de bouwfysische toestand ernstig was in 1981. Een lijst van onderhoudswerken uit dat jaar wijst daar op. In 1984 is het verval zo ernstig dat de hoeve niet meer bewaard is en de zin van het dorpsgezicht nihil. Er bestaat eensgezindheid binnen het Bestuur voor Monumenten- en Landschapszorg dat de bescherming kan opgeheven worden. In het negatieve advies over de sloop van de hoeve uit 1988 pleit het Bestuur voor een evenwaardige vervangende nieuwbouw. Vermoedelijk werd de huidige nieuwbouw als een evenwaardige nieuwbouw beschouwd. Daarover zijn geen verdere verslagen of adviezen bekend.

Conclusie: het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier noch op het ministerieel besluit.

1.2. Conclusie voorafgaand aan de voorlopige opheffing

Het uitgebrachte advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier noch op het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier noch het ministerieel besluit werden aangepast.

2. Opmerkingen en bezwaren uitgebracht na de voorlopige opheffing en voorafgaand aan de definitieve opheffing

2.1. Openbaar onderzoek en hoorrecht

Gemeente Dilbeek

Gemeente Dilbeek organiseerde het openbaar onderzoek van 13 juli 2023 tot en met 11 augustus 2023.

Het proces-verbaal en de bezwaren maken integraal deel uit van het opheffingsdossier.

Tijdens het openbaar onderzoek werden geen bezwaren ingediend.

Geen enkele zakelijkrechthouder beriep zich op het hoorrecht en vroeg gehoord te worden door het agentschap.

2.2. Conclusie

Aangezien er geen adviezen of bezwaren werden uitgebracht na de voorlopige opheffing en voorafgaand aan de definitieve opheffing, werden het inhoudelijk dossier noch het ministerieel besluit aangepast na de voorlopige opheffing.